

مدرسه قصه های مجید موزه می شود

لوکیشن مدرسه قصه های مجید که تخریب شده است تبدیل به موزه خواهد شد. سید مرتضی حیدری، بازیگر سریال «قصه های مجید» در برنامه سیمای خانواده گفت: لوکیشن قصه های مجید که تخریب شده به همت خیرین اصفهان و آموزش و پرورش امسال احیا و تبدیل به موزه می شود. «قصه های مجید» یکی از پرطرفدارترین مجموعه هایی بود که توسط زنده یاد کیومرث پوراحمد در سال ۱۳۶۹ ساخته شد. این سریال بر پایه کتابی به

همین نام از هوشنگ مرادی کرمانی بود که از شبکه یک پخش می شد. مهدی باقریگی و زنده یاد پروین دخت یزدانیان در نقش های اصلی این سریال به ایفای نقش پرداختند. قصه های مجیدبه عقیده بسیاری از مردم ومنتقدان، از بهترین سریال هایی است که ساخته شده است. داستان سریال روایتگر لحظاتی از زندگی نوجوانی به نام مجید و مادرزگش (بی بی) است. در این سریال داستان های متعددی را برای مخاطبان به نمایش

هستیم. سؤال اینجاست که آیا تعدد این برنامه ها، باعث ایجاد یا تشدید این توهم دانایی در مخاطب نمی شود؟

مقدسیان: امیدوارم چیزی که می گویم، برخاسته از توهم دانایی من نباشد که اگر مخاطب این طور تصور کند، ره نقدی را به این حرفم می پذیرم. این را بگویم که ابتدا باید مشخص کنیم توهم دانایی چیست. توهم دانایی یعنی من، با اندک اطلاعاتی، احساس کنم همه چیزدان هستم. این موضوع طبیعتا مسأله ای مسری در بشر امروز است و کسی حوصله حرکت عمیق ندارد. اما جمع آوری داده ها در ذهن، این حس را ایجاد می کند که خیلی می دانیم، در حالی که تنها به واسطه داده های سطحی قریب خوردیم، اما توهم دانایی این تصور را ایجاد می کند که ما همگی می توانیم کاری انجام دهیم، یعنی مثلاً من توهم این را داشته باشم که هر فیلمی را که می بینم، نقد کنم و هر چه می گویم درست است.

❧ دقیقاً با عنوان منتقد فیلم، این آسیب بسیار زیاد است و افراد زیادی بدون تخصص اسم خودشان را منتقد می گذارند.

مقدسیان: بله، می خواهم مثال منتقدان را بگویم که به کسی برنخورد و بعد به سایر حوزه ها تسری بدهم. این که فکر کنیم هر حرفی درباره فیلم ها می زنیم، درست است. در واقع مرگ یک منتقد همین جا رقم می خورد. من ممکن است این احساس را داشته باشم که توانایی زیادی برای برنامه های سینمایی دارم، شرایطی هم برایم فراهم شود و خب، حوزه سینما هم که اساساً جذاب است، اینجا اتفاقی که می افتد این است که می خواهیم برنامه جذاب تهیه کنیم. در نتیجه حرف های سنگین می زنیم و باورمان می شود که توانمند هستیم، اما اگر از ما بپرسند چرا تولید می کنیم، می گوئیم در قبال سینما مسئولیت داریم. اتفاقی که می افتد این است که توهم دانایی ما از طریق داده های برنامه به مخاطب هم منتقل می شود. ممکن است مخاطب دو روز بعد فیلمی را ببیند و با خودش بگوید فلانی که با دانش اندکش نقد می کند، چرا من این کار را نکنم و در فضای مجازی صفحه ای برای نقد فیلم نداشته باشم. تنها چیزی که این میان کمک کننده است. ارتقای سطح دانایی است. در واقع باید با نقد افرادی که دچار توهم دانایی هستند، به آنها این را بگوئیم که می شود از این بیشتر فهمید. این روند در بلندمدت، متر و معیارهایی را مشخص می کند که باز به مخاطب منتقل می شود، یعنی به واسطه کاهش توهم دانایی در تولیدکنندگان، مخاطبان هم دانش خود را ارتقا می دهند. اصلاً اگر درباره همین خودانتقادی در برنامه ها صحبت شود، دانش مخاطب هم ارتقا پیدا می کند. مسأله این است که چیزی به نام تفکر انتقادی - که محدود به نقد فیلم نمی شود- را فهم نکرده ایم. تفکر انتقادی یعنی من در قبال هر موضوعی که با آن مواجه می شوم، این پرسش در ذهنم مطرح شود که می پذیرم یا نه و چقدر منطقی است و بعد در قبال پرسشی که مطرح می کنم، طلبکار تیاشم. پرسش را متواضعانه مطرح کنم و پاسخ را متواضعانه بشنوم و در این گفت و شنود، رشد گوهی اتفاق بیفتد.

حالی که سازکار اصلی زندگی بشر، همین کلمه است. به واسطه این مسئولیت پذیری، هر کدام از ما در هر نقطه ای، باید مسئول باشیم، در نتیجه باید فکر کنیم که پاسخگو باشیم و به همین خاطر تلاش می کنیم تا بهترین خودمان را بگذاریم. به نظرم یک جنسی از سختگیری در کار لازم است و اگر نباشد، سهل انگاری در کار اتفاق می افتد. در واقع بخش سختگیر من، مربوط به این حوزه است. بخش مهربان وجودم نیز بخش انسانی من است که هر کدام از ما باید اهل تعامل باشیم. چیزی که باعث شد من برنامه سینماملت را با علاقه قبول کنم، اول از همه گروه جوان اما پرنرژی ای بود که برنامه را تولید می کنند. فرآیند مطرح شدن تا اضافه شدن من به گروه تقریباً شش ماه طول کشید.

❧ یعنی طرح بحث حضور شما، در زمان جشنواره بود؟

مقدسیان: قبل از آن بود. پیشنهاد مطرح شد، اما من در آن زمان درگیر برنامه نقد سینما در شبکه چهار بودم. در عین حال قرار بود نشست های جشنواره را برگزار کنم. طبیعی است که حرفه ای نبود همراه شان باشم. بعد از جشنواره، به این نتیجه

رسیدیم در فصل جدید در خدمت دوستان باشم. من می دیدم که چطور این تیم عاشقانه و با انرژی زیاد کار می کنند. پیش از این می دیدم که گاهی احساس سرخوردگی در عوامل برخی برنامه ها وجود دارد که انگار برنامه سازی در حوزه سینما به یک کار روتین و روزمره تبدیل شده که انرژی عوامل را می گیرد، اما در مورد برنامه سینماملت این گونه نبود و هر بار درباره سینما و برنامه سازی صحبت می کردیم، اشتیاق را در چشمان بچه ها می دیدم. من همیشه فکر می کردم آدم باید مدام تلاش کند و تجربه های جدید داشته باشد تا بتواند به روز بماند. مرداب شدن در تضاد مطلق با کار هنری و برنامه سازی است.

❧ در واقع تولید برنامه های مرتبط با حوزه فرهنگ و هنر، شوق مضاعفی می طلبد تا به یک نوآوری در خروجی منتهی شود.

مقدسیان: بله هر نوع خلق کردن، این ویژگی را دارد و در برنامه های حوزه فرهنگ و هنر پیرنگ تر می شود، البته من چیزی حدود ۲۲ سال این شانس را داشتم که در فضای مطبوعات و سینما باشم. دوره ای هم برنامه های سینمایی در شبکه جام جم داشتم. به مرور نیز در برنامه های مختلف حضور یافتم و احساس می کنم مزیت سینماملت این بود که برنامه ای در زمینه سینمای ایران با تیمی پرنرژی شکل گرفته است.

❧ به مسأله توهم دانایی اشاره کردید. الان برخلاف گذشته، شاهد پخش برنامه های متنوع با محوریت نقد سینما

شاید سال ها قبل، برنامه های تلویزیونی مرتبط با نقد فیلم تنها محصور در تک برنامه ای می شد که تصویر مردم از نقد فیلم را شکل می داد. حالا در یکی، دو سال گذشته، تنوع و تکثر این برنامه ها، بیشتر شده تا آن طور که عوامل برنامه سینماملت می گویند. آثار متعدد حوزه های مختلف سینما و نمایش خانگی را مورد بررسی قرار

دهد. سینماملت البته تمرکز خود را روی نقد فیلم ها قرار نداده و با سرفصل های به دست آمده، تلاش کرده به مفاهیم و نقد ساختاری برخی اتفاقات در سینمای ایران بپردازد. به عنوان مثال مسأله پرداختن به مخاطب، بیش از این در هیچ برنامه تلویزیونی، این قدر دقیق مورد بررسی قرار نگرفته بود. این برنامه در فصل جدید خود، در یک فضای تازه و با تغییر برخی بخش ها، روی آنتن شبکه تهران رفته تا ضمن نقد برخی برخی مسائل پیرامون سینما، به مسأله خواسته مخاطبان و نمایش دغدغه آنها در این مدیوم بپردازد. بیمان خزلی، تهیه کننده و محمدرضا مقدسیان، مجری- میزبان این برنامه، در نشستی که در روزنامه جام جم داشتند، از جزئیات این برنامه و مفهوم نقد فیلم گفتند. بررسی و نقد توهم دانایی برخی منتقدنماها هم از مسائل مطرح شده در این نشست بود.

❧ سینماملت با تهیه کنندگی شما به نوعی کار خود را از جشنواره آغاز کرده، اما به نظر می رسد در فصلی که به تازگی آغاز شده، تغییراتی اعمال شده است. قدری از این تغییرات بگویید.

پیمان خزلی: ما سینماملت را با جشنواره آغاز کردیم، اما این ۱۵ قسمتی که به عنوان فصل بعدی سینماملت آغاز شده، چند بخش دارد. یکی میز رسانه است که به تحلیل اخبار هفته می پردازد، میز بعدی، گفت و گو با حضور کارگردانان است که بحث هایی مطرح می شود و میز دیگر، مربوط به منتقدان است. همچنین آیتمی داریم که به سینماهای قدیمی شهر می پردازیم و با آن خاطره بازی می کنیم تا یادمان نرود سینماهای قدیمی شهر از کجا یا گرفتند و به کجا رسیدند. به طور کلی بازخوردهای خوبی از برنامه گرفتیم که هم اصحاب رسانه و هم منتقدان آن را دوست داشته اند. برای فصل های بعدی، تغییراتی در نظر داریم تا اگر امکانش باشد به نقد و بررسی آثار نمایش خانگی هم بپردازیم. البته از مهم ترین تغییرات این فصل، باید به حضور آقای مقدسیان در قامت مجری- میزبان اشاره کرد.

❧ آقای مقدسیان، شما از متخصصان این حوزه و قدیمی حوزه نقد سینما هستید. قطعاً برنامه های مختلف را در پلنگرم های متفاوت رصد کرده اید، اما این پرسش مطرح می شود که چه شد به سینماملت پیوستید؟ چون به نظرم در عین سادگی و مهربانی، فرد سختگیری هستید.

محمدرضا مقدسیان: بله، از همین قسمت سختگیری و مهربانی شروع کنم. به نظرم این دو هیچ وقت با هم در تضاد نیستند. سختگیری زمانی می تواند مفید باشد که در جهت مسئولیت پذیری اتفاق بیفتد؛ کلیدوازه ای که به نظرم این روزها اهمیت بسیاری دارد و به خصوص در کشور ما و در بخش سینما هم می توان آن را دید. ساختار ارزش ها تغییر کرده و در دوره ای به سری می بریم که انگار آدم ها عادت کرده اند همه چیز را ساده به دست بیاورند. در واقع تلاش کردن برای کسب آگاهی و دانش، خیلی مزیت و ارزش محسوب نمی شود و گاهی این طور می گویند که عجب آدم سختگیر و بیکاری است و مسائل را پیچیده می بیند، اما واقعیت این است که جهان به سمتی رفته که فضای مجازی به واسطه تلفن های هوشمند، داده ها را به شکل ساده و سریع و بدون غریب الگری در اختیار ما قرار می دهد. همین امر باعث می شود توهمی در برخی از ما شکل بگیرد که ما به ازای داده های بسیار، دانا هستیم. آن وقت ضرورت این کار را احساس نمی کنیم که برای به دست آوردن آگاهی عمیق، تلاش کنیم. این یک خطر مهم دارد؛ دیگر پرسشی برامان ایجاد نمی شود و قبل از این که پرسشی مطرح کنیم، پاسخ ها را به ما داده اند. آن قدر درگیر جواب ها هستیم که دیگر به مرحله طرح پرسش نمی رسیم. در حالی که پرسش در جایی به ما کمک می کند که داده های رسیده را بررسی کنیم تا ببینیم کدام یک برای ما مفید است.

پرسش قدم اول برای آرایش است؛ چه در حوزه نقد، چه در ارتباط با خلق هنری یا هر ساحت دیگر. چون هنر حاصل تضاد و رنج است؛ رنجی که به یک تولد دوباره منجر می شود. در دوره ای که همه چیز ساده تلقی می شود، چیزی به نام مسئولیت رنگ می بازد؛ یعنی در یک دوره ای در دو دهه اخیر، کلمه مسئولیت به یک کلمه کهنه تبدیل شده است، در

سپیده اشرفی
آرژوه رسانه

مقابله با توهم دان

تهیه کننده و مجری - میزبان برنامه «سینماملت» با حضور در روزنامه

یک حرفه سخت است که در جهان پذیرفته شده است؟ چرا درباره این تعاریف سهل انگاری می کنیم؟ به دو دلیل؛ یا تعاریف را نمی دانیم یا به نفع مان است که تعاریف را ندانیم.

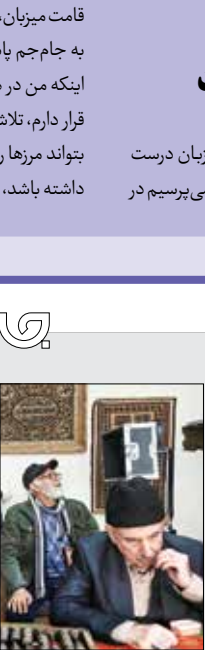
در ابتدا وقتی انجمن منتقدان شکل گرفت، به دلایل مختلف و برای به حد نصاب رسیدن، برای ورود افراد سختگیری نکردند، اما اولین سؤال این است که چرا اسمش باید انجمن منتقدان و نویسندگان باشد؟ این دو از هم مجزا ست و ظرافت هایی دارد که هر کدام در حوزه خود باید تأمین شود. وقتی عنوانی را به آدم ها دهیم، به راحتی نمی توانیم آن را پس بگیریم. یعنی ما در فضاهای تخصصی مان شفاف نبودیم. به همین دلیل، بیرون هم مخاطب آن را درک نمی کند. گاهی سینماگران هم این گونه فکر می کنند که ما منتقدان توریست هستیم و برای تفریح، نقد فیلم می کنیم. در واقع به عنوان شغل آن را نمی پذیرند. یکی از دلایلی که باعث شد من به نحوی وارد عرصه اجرا شوم، این بود که احساس می کردم منتقد بودنم زندگی ام را نمی چرخاند. پس دو کار باید انجام دهم؛ یا باید سفارشی نویسی کنم که نمی خواستم، یا کارهای دیگری می کردم. تصمیم گرفتم اجرا را انجام دهم و نقد فیلم، محل درآمد نباشد. به طور کلی منتقد در جامعه فرهنگ و هنر ما تعریف درستی ندارد که این آسیبی ناشی از توهم دانایی است.

❧ به سؤال قبل بگردیم. بگویید به نظران برنامه های

متعدد، توهم دانایی در مردم ایجاد می کند؟

مقدسیان: بگذارید این طور بگویم؛ پیش از این برنامه ای با منتقد ثابت داشتیم، او هم پیشکسوت و هم باسواد است، یک جنس از سلیقه

قامت میزبان، چطور این مرز و زبان را انتخاب می کند. وی به جام جم پاسخ می دهد؛ یک نکته وجود دارد، آن هم اینکه من در هر جایگاهی، به واسطه مراسمی که در آن قرار دارم، تلاش می کنم کار حرفه ای انجام دهم. اگر آدم بتواند مرزها را تشخیص دهد و برای موقعیت ها تعریف داشته باشد، از طرفی هم ارتباط برقرار کردن با مخاطب

مضمون آن خانواده و پیاده روی اربعین است. طوبی داستان زنی در تاریخ معاصر است که برای حفظ خانواده خود تلاش می کند. این سریال ۵۸ قسمتی با هنرمندی بازیگرانی، چون هومن برق نورد، امین زندگانی، فرهاد آبیح، شبنم قربانی، فریا متخصص، رامین راستاد، مهدی سلوکی، سودابه بیضایی، پرویز فلاحی پور و رحیم نوروزی در حال تهیه و تولید است. سریال طوبی به قلم سیدحسین امیرجهرانی، تهیه کنندگی سیدحامد حسینی و کارگردانی سعید سلطانی از ۱۳ مرداد هرتب ساعت ۲۲:۱۵ دقیقه از شبکه یک سیما روی آنتن رفته است و به دلیل داستانی که داشت، توانست از همان ابتدا مورد توجه قرار بگیرد؛ همچنین شخصیت پردازی، ماجراها و گره هایی که این داستان دارد. یکی دیگر از نقاط قوت این مجموعه حضور بازیگرانی است که در قالب نقش ها و شخصیت های مختلف بازی کرده اند.

پژوهش

«طوبی»

سریال تابستانی پرمخاطب

سریال «طوبی» براساس نظرسنجی مرکز تحقیقات در نیمه اول شهریور بعد از پخش ۲۹ قسمت حدود ۳۲ درصد (۵/۳۱) مخاطب داشته است.

طوبی از سال ۱۳۵۰ تا ۱۳۸۲ را روایت می کند و مضمون آن خانواده و پیاده روی اربعین است. طوبی داستان زنی در تاریخ معاصر است

که برای حفظ خانواده خود تلاش می کند. این سریال ۵۸ قسمتی با هنرمندی بازیگرانی، چون هومن برق نورد، امین زندگانی، فرهاد آبیح، شبنم قربانی، فریا متخصص، رامین راستاد، مهدی سلوکی، سودابه بیضایی، پرویز فلاحی پور و رحیم نوروزی در حال تهیه و تولید است.

سریال طوبی به قلم سیدحسین امیرجهرانی، تهیه کنندگی سیدحامد حسینی و کارگردانی سعید سلطانی از ۱۳ مرداد هرتب ساعت ۲۲:۱۵ دقیقه از شبکه یک سیما روی آنتن رفته است و به دلیل داستانی که داشت، توانست از همان ابتدا مورد توجه قرار بگیرد؛ همچنین شخصیت پردازی، ماجراها و گره هایی که این داستان دارد. یکی دیگر از نقاط قوت این مجموعه حضور بازیگرانی است که در قالب نقش ها و شخصیت های مختلف بازی کرده اند.

رویداد

جشن نور در روز قم

این هفته علاوه بر مناسبت دفاع مقدس و بازگشایی مدارس، روزهای خاطره ساز دیگری هم در پیش است. بر این اساس، سیمای نور پنجشنبه پنجم مهر در شب سالروز ورود حضرت معصومه (س) به قم از ساعت ۱۹ تا ۲۱ با پوشش زنده مراسم و جشن های حرم مطهر کریمه اهل بیت (ع) در خدمت مخاطبان و دوستداران آل ... است.

همچنین سیمای نور جمعه ششم مهر نیز با ویژه برنامه «آستانه» از ساعت ۸:۳۰ تا ۱۱:۳۰ به استقبال کاروان نمادین ورود حضرت معصومه (س) به قم از میدان معصومیه تا حرم مطهر بانوی کرامت می رود و از ساعت ۱۹ تا ۲۱ هم با ویژه برنامه «با کریمه» به پوشش جشن های مردمی با مشارکت شهرداری قم از میدان آستانه است و بعد در قبال پرسشی که مطرح می کنم، طلبکار تیاشم. پرسش را متواضعانه مطرح کنم و پاسخ را متواضعانه بشنوم و در این گفت و شنود، رشد گوهی اتفاق بیفتد.

آل ... است.

همچنین سیمای نور جمعه ششم مهر نیز با ویژه برنامه «آستانه» از ساعت ۸:۳۰ تا ۱۱:۳۰ به استقبال کاروان نمادین ورود حضرت معصومه (س) به قم از میدان معصومیه تا حرم مطهر بانوی کرامت می رود و از ساعت ۱۹ تا ۲۱ هم با ویژه برنامه «با کریمه» به پوشش جشن های مردمی با مشارکت شهرداری قم از میدان آستانه است و بعد در قبال پرسشی که مطرح می کنم، طلبکار تیاشم. پرسش را متواضعانه مطرح کنم و پاسخ را متواضعانه بشنوم و در این گفت و شنود، رشد گوهی اتفاق بیفتد.

رادیو قم نیز با ویژه برنامه «گلباران» امشب پنجم مهر از ساعت ۲۲ تا ۲۳ با موضوع تاثیر ورود حضرت معصومه (س) در روند تاریخ قم و فردا ششم مهر از ساعت ۲۹ تا ۱۱ با موضوع بركات حضور حضرت برای مردم ایران و ساعت ۱۶:۳۰ تا ۱۸ با موضوع زیارت حضرت در دو محور سرور و شفاعت و ساعت ۲۲ تا ۲۳ با موضوع «چرا به حضرت، کریمه می گویند» همراه با شنودگان خود است.

برش

انتخاب زبان درست

یک نکته مهم درباره سینماملت، انتخاب زبان درست برای مخاطب تلویزیون است. از مقدسیان می پرسیم در

برایش مهم باشد، در اینجا به من کمک زیادی کرده ام باید خواستش باشد که برای منتقد و مجری نیز باید مخاطب طبیعتاً من جایی که به عنوان یک زاویه نگاه بسته به مستو

قدردانی از رادیو قرآن در ایام دفاع مقدس

رئیس سازمان حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس ارتش، از اقدام رادیو قرآن برای پخش زنده ویژه برنامه هایی در دانشگاه افسری امام علی (ع) تشکر و قدردانی کرد.
امیر محمدرضا فولادی، رئیس سازمان حفظ آثار و نشر ارزش های دفاع مقدس ارتش جمهوری اسلامی ایران، اقدام رادیو قرآن درخصوص پخش ویژه برنامه های زنده «طلیعه» و «جشنواره قرآنی صد» را که به صورت زنده و مستقیم از دانشگاه افسری

نمایی منتقدنماها

«جام جم» از اهمیت تکثر برنامه های سینمایی و مفهوم نقد گفتند

خاصی در نقد فیلم دارد که سبک خودش است. ایراد کار اینجاست که در تلویزیون، تنها نماد نقد فیلم او بود. اینجاست که تفکر انتقادی باید رایج شود. وقتی یک نفر نماد نقد می شود، مخاطب تعریفش از نقد فیلم را از او می گیرد. در صورتی که نقد فیلم تعریف گسترده تری دارد. این اتفاق، باعث می شود که در حق فرد منتقد و مفهوم نقد، جفا شود. اینجاست که توهم دانایی اتفاق می افتد و خیلی اوقات دیده ام که می گویند وقتی

می خواهیم به نقد فیلمی بپردازیم، باید آن را تکه پاره کنیم؛ تفکری که برخاسته از تک برنامه و تک منتقد بودن در یک دوره ای از تلویزیون بوده است. نمی توان به آن منتقد گله کرد. در حقیقت معتمد تنوع یا تک بودن برنامه های سینمایی اگر با تفکر نباشد، هر کدام آسیب های خود را دارد.

آقای پس بالذات، تعدد یا کم بودن نمی تواند آسیب زا باشد؟

مقدسین: لزوماً کم یا زیاد بودن برنامه های سینمایی، آسیب زا یا موهبت نیست. مسأله محتوای برنامه هاست. اگر برنامه های سینمایی در تلویزیون تنها یک مورد باشد، این قطعاً غلط است. این درست مثل تک صدایی و تک ژانر بودن است. قطعاً همین اتفاق می تواند در مردم و عوامل، توهم دانایی ایجاد کند. اگر چند برنامه روی آنتن باشد و یک تعاملی صورت گیرد، سنتز اتفاق می افتد و مخاطب درک می کند که تعریف درست چیست.

آقای به نظر خودتان الان این تعامل و سنتز اتفاق می افتد؟

مقدسین: به نظرم الان همزمانی برخی برنامه ها، اتفاق خوبی است و می تواند با مدیریت و رصد بالادستی درست، به گفت وگو و زایش منجر

برنامه های دیگر اگر در جایگاه منتقد باشم، در چهارچوب آن رفتار می کنم. گاهی برخی افراد خلط می بحث می کنند و (به اشتباه) معتقدند که چون منتقد هستند، اگر در جایگاه میزبان قرار گیرند، باید با تحکم صحبت کنند، در حالی که من در جشنواره، میزبان هستم و باید شأن همه را رعایت کنم. در اینجا مخاطب سنجی و فهم درست از جایی که

آوای «مرد معدن» در رثای کارگران

در پی حادثه دلخراش معدن زغال سنگ طبس، قطعه موسیقی «مرد معدن» در واحد موسیقی معاونت استان های صداوسیما تهیه و تولید شد. معاونت استان های صداوسیما همواره یکی از بخش های مهم صداوسیماست که اتفاقاتی را که

در صداوسیمای استان های مختلف رخ داده در شبکه های سراسری پوشش می دهد و این بار هم به تولید این قطعه موسیقی مبادرت ورزیده است. قطعه موسیقی مرد معدن در معاونت استان های صداوسیما جمهوری اسلامی ایران تولید شده و از شبکه های مختلف رادیویی و تلویزیونی در حال پخش است. میلاد ابراهیمی، خواننده و آهنگساز این اثر گفت: بعد از اعلام حادثه انفجار در معدن زغال سنگ طبس، مراحل تولید آن آغاز و به دلیل اهمیت کار به سرعت ضبط و آماده پخش شد. گفتنی است، شامگاه روز شنبه ۳۱ شهریور ۱۴۰۳ در پی وقوع انفجار در معدن «معدن جوی» شهرستان طبس استان خراسان جنوبی بیش از ۳۰ کارگر معدن جان باختند. این نخستین بار نیست که صداوسیما به عنوان مهم ترین رسانه کشور نسبت به اتفاقات واکنش نشان داده و اقدامات فرهنگی انجام می دهد.

موسیقی

امام علی (ع) پخش شد، اقدامی ارزشمند و شایسته خواند. فرمانده اسبق دانشگاه افسری امام علی (ع) با اشاره به جایگاه و منزلت این دانشگاه گفت: به فرموده رهبر معظم انقلاب، این دانشگاه محل تلاقی سه ارزش است: هم کانون علم است، هم کانون جهاد و هم کانون تقوا، برهبرکاری و خودسازی جسم و جان. از این رو حضور رادیو قرآن در این دانشگاه بسیار مبارک و میمون است.

فضای مجازی به عنوان ارزش تلقی می کند، به ارزش ما هم تبدیل می شود؛ حتی اگر چیز ارزشمندی نباشد.

آقای خزلی نظر خودتان به عنوان تهیه کننده در مورد این تعدد برنامه ها چیست؟ قطعاً به آن فکر کرده اید که چه کار جدیدی قرار است انجام دهید؟

خزلی: گاهی این طور است که برنامه ای ندارید و گاهی زیاد است. الان هم دو، سه برنامه وجود دارد. تولیدات مختلف در تلویزیون، نمایش خانگی و سینما بیشتر است و برنامه های متفاوت می توانند به گونه ای آن را پوشش دهند که موازی کاری اتفاق نیفتد. در واقع قابل قبول است.

آقای به موازی کاری اشاره کردید. وجه تمایز سینماست در این میان چه بوده که سراغ ساخت آن رفتید و تلاش کردید موازی کاری با برنامه های دیگر نباشد؟

خزلی: ما ۱۵ سرفصل مهم کلان مسائل سینما را در نظر گرفتیم و طبق آن، برنامه در هر هفته سراغ یکی از آنها می رود. مثلاً سینمای جشنواره ای، سینمای اجتماعی، مدیریت سینمایی و... در عین حال مستقیم نقد فیلم نمی کنیم و کلیدواژه برنامه، «تصویر مردم در سینمای امروز» است. به این می پردازیم که چقدر مردم خودشان را در سینما می بینند و چقدر فیلم های روی پرده، دغدغه ها و مشکلات مردم را بیان کرده اند. هر چقدر که فیلم ها به مردم و دغدغه هایشان نزدیک تر بوده، آثار موفق تری هم شکل گرفته است.

این اتفاق را در کجا می دانید؟

مقدسین: گاهی اعتیاد به فضای مجازی، باعث برهم خوردن نظام ارزش ها می شود و در نهایت آدم ها در جایگاهی که هستند، فرصت بهترین خود بودن را به خودشان نمی دهند. این مسأله در خود سینما هم دیده می شود. هر فردی که هر کاری در سینما می کند، انگیزه زیادی برای تبدیل شدن به کارگردان دارد، چون فکر می کند این کارگردان است که همه کار می کند. این از جایی ناشی شده که در تمام صحبت ها از فیلم ها، صحبت از بازیگران اصلی و کارگردان می شود. به همین خاطر برای دیده شدن، وارد حوزه کارگردانی می شوند. نمی شود از آنها گله کرد. نادانی، عدم آگاهی و جهل نسبت به حوزه ای که کار می کنیم، باعث می شود که تنها هدف مان دیده شدن باشد. در حالی که یکی از روزنامه نگاران قدیمی سینما که هیچ وقت عنوان منتقد را به خود نگرفت، فریدون جیرانی است. هنوز

هم در فاصله فیلم هایش، مطلب می نویسد و برنامه سینمایی می سازد.

اصل حرقم این است که در دوره ای که ما معیار این که بگویم موفق بوده ایم یا خیر را به واسطه فضای مجازی می گیریم، هر آن چیزی که

هستیم، می تواند کمک کننده باشد. تلاش من این است که در پرداختن به نقد، حتی از کسی ضایع نشود. وقتی مجری - کارشناس هستم، تلاش می کنم در قامت یک قاضی بی طرف با آن مواجه شوم. تلاش من در برنامه این است که همه نظرات خود را در آراءش مطرح کنند. تنها جایی وارد می شوم که به فهم بهتر کمک کند.

قصه نبرد در دریای مرگبار

فیلم سینمایی «نوریانگ؛ دریای مرگبار» در گونه اکشن، زندگینامه و تاریخی محصول کره جنوبی در سال ۲۰۲۳ بوده که در واحد دوبلژ اداره کل تأمین و رسانه بین الملل سیما دوبله شده است. مدیر دوبله این فیلم سینمایی علیرضا باشکندی و صدابردار آن حسین حسینی فر است. بابک اشکیوس، رضا الماسی، دانیال ایلاسی، علی بیگ محمدی، جواد پرشکیان، ژرژ پترسی، علی جلیلی باله، ارسلان جولایی، امیر حکیمی، حسین خدادادیگی، حسین سرآبادانی، مسعود سلطانی، ابوالفضل شاه بهرامی، داوود شعبانی نصر، پریا شفیعیان، مرضیه صفی خانی، امیرمحمد صمصامی، امیربهرام کاویانپور، امیر صالح کسروی، علی همت مومویند، آرتینا یاراحمدی و علیرضا باشکندی صدایشه های ای اثر بوده اند. داستان این فیلم در زمستان ۱۵۹۸، به آخرین نبرد دریایی دریا سالاری سون شین، در طول تهاجمات ژاپنی ها به کره که در تنگه نوریانگ رخ داد، می پردازد. فیلم نامزد سه جایزه از جوایز ملی سینمای کره شده است. شبکه یک، مسئولیت رصد این اثر را بر عهده داشته و پس از طی مراحل تایید و روندهای ترجمه، ویراستاری و سپس دوبله این عنوان برای مخاطبان این شبکه پخش خواهد شد.

امیر فولادی درباره اهمیت اطلاع رسانی، آگاه سازی و ایجاد انگیزه از سوی رسانه ملی، اظهار کرد: اگر صداوسیما در مقاطع و زمان های مختلف بتواند در این مراکز بیشتر حضور پیدا کند و فعالیت های قرآنی آنها را بازگو کند و به نمایش دریاورد و مردم از این اقدامات و فعالیت ها آگاه شوند، می تواند در جذب دانشجو و ایجاد انگیزه در دانشجویان تأثیر بسزایی داشته باشد.

است که وقتی می گویم مردم، یعنی قانتری ها و آرزومندی های مردم. به همین خاطر گونه های مختلف سینمایی شکل گرفته و راهی جز این نداریم که مردم را بشناسیم. اتفاق خوب در سینماست، پرداختن به این مسأله است که فیلم ها اگر مخاطب نداشته باشند، به درد نمی خورند. برای شناخت مردم، نمی توان با توهم دانایی جلو رفت. سینماگر باید بتواند از دستاورد های علوم انسانی، کمک بگیرد تا فهم او از مخاطب چند وجهی باشد. درونی شود و به زایش هنری بینجامد. البته من منافاتی نمی بینم که برخی برنامه ها به سینمای جهان بپردازند.

آقای به نظر می رسد که کمتر برنامه ای این طور به بحث های ملی پرداخته است و بیشتر سراغ مسائل جهانی می روند. چقدر موافق پرداختن به این بحث های ملی به جای سینمای جهان هستید؟

مقدسین: به هر حال چه دوست داشته باشیم یا خیر، سینما چیزی است که از غرب وارد شده است. آنچه باعث شده سینما در کشور ما زنده بماند، غنای فرهنگی ماست که فرم را گرفته و آن را به زبان ایرانی برای مخاطب خودمان مطرح می کند تا با صادر کردن آن، حرف های در دنیا داشته باشد. اما آیا امروز هم جریان رفت و برگشتی برقرار است؟ اینجا به نظرم ضرورت پرداختن به سینمای جهان، به اندازه پرداختن به مخاطب است. باید دید چه سازوکاری باعث می شود فیلم هایی ساخته شود که جهانشمول می شوند و ما از آن ساختار استفاده کنیم و با بومی سازی آن، فیلم های خود را به جهان عرضه کنیم. نمی توان نسبت به سینمای جهان بی تفاوت بود. دلیل دیگر برای پرداختن به سینمای جهان این است که امروز هر فردی اراده کند، از طریق گوشی هوشمند خود می تواند

به راحتی به تمام فیلم ها و سریال ها دسترسی پیدا کند. اگر مخاطب فن مواجه شدن با آثار را نداند، در بلندمدت با میان مدت، به واسطه مواجهه با این آثار، از هویت ملی میهنی خود خالی می شود و هویتش را از جای دیگری می گیرد. در این صورت، هدایت او راحت تر می شود و ممکن است به ربانی تبدیل شود که از جای دیگری کنترل می شود. این به معنای پرهیز از این فیلم ها یا غرق شدن در آن نیست. مسأله این است که سواد سینمایی مخاطب را بالا ببریم. یکی از کارهایی که برنامه های مربوط به سینمای جهان می توانند انجام دهند، همین است؛ البته در سینماست هم تلاش می شود این سواد سینمایی ارتقا پیدا کند.

آقای خودتان شناخت تان از مردم را چطور می گیرید؟

مقدسین: می توانم این طور پاسخ دهم که از کارهایی که برای این شناخت انجام می دهم، تماشای فیلم هایی است که شاید پیش از آن، در جشنواره دیده ام. به مرور برنامه ای می گذارم که چند فیلم را ببینم. برایم مهم است که بازخورد مخاطب را درباره ببینم، اما از آنجایی که مفهوم انسان و رابطه برایم بسیار مهم است، ۱۰، ۱۲ سال است که برای خودم و کمک کردن به کارم، سراغ روان شناسی رفته ام. پیش از آن، قدری مطالعه عمومی فلسفه داشتم و تاریخ می خواندم. به نظرم اینها وظیفه هر منتقدی است.

اتفاقا یکی از دشواری های منتقد بودن این است که باید مطالعات خودتان را به شدت وسعت ببخشید. بسیار کار سختی است و معتمد در مسیر هستم. سراغ روان شناسی رفتم و در نهایت به مفهوم دراماتورژی رسیدم که از دهه ۶۰ میلادی با تعریف جدیدش وجود داشته است. به میزان زیادی باید به کارکردش پرداخت. می خواهم بگویم کار دراماتورژ چیست؟ وقتی فیلمنامه نویس می خواهد درباره مردم بنویسد، از او می پرسیم درباره چه کسی می خواهی بسازی؟ می گوید بچه محل هایم و فامیل را دیدم، اما در دنیا کسی که مطالعات میان رشته ای و چندرشته ای دارد، هم هنر نمایش یا سینما را می شناسد و هم دانش علوم انسانی دارد؛ به فیلمنامه نویس یا نمایشنامه نویس کمک می کند تا خلق و بسط موقعیت عمیق تری داشته باشد. تجربه به من ثابت کرده این سیر می تواند به غنای فیلمنامه ها و حتی برنامه ها کمک کند و رنگ ها و ابعاد جدیدی به آن بدهد.

آقای فرای این شناخت، آخرین فیلمی که با مردم دیدید چه زمانی بود؟

مقدسین: فیلم آقای مدبری و فیلم در آغوش درخت بود.

خزلی: من هم این را بگویم که با مجریان زیادی کار کرده ام، اما واقعا باید به این نکته اعتراف کنم که آقای مقدسیان بسیار فرد باسواد و مسلطی است. به نظرم اگر برنامه ای مخاطب ندارد، باید گرّه آن را در مجری آن جست وجو کرد. از مجموعه رسانه نهضت هم تشکر می کنم که پای کار ایستاده و از مدیران شبکه تهران، به خصوص آقای توکل و اعلمی نیز تشکر می کنم.

نیم نگاه

گاهی برخی افراد خلط می کنند و معتقدند چون منتقد هستند در جایگاه میزبان هم باید با تحکم صحبت کنند

در سینماست تلاش می شود سواد سینمایی مخاطبان ارتقا پیدا کند

همزمانی برخی برنامه ها، اتفاق خوبی است و می تواند با مدیریت درست به گفت وگو و زایش منجر شود

۱۵ سرفصل مهم کلان مسائل سینما را در نظر گرفتیم و طبق آن برنامه در هر هفته سراغ یکی از آنها می رود

لزوماً کم یا زیاد بودن برنامه های سینمایی، آسیب زا یا موهبت نیست مسأله محتوای برنامه هاست

نماهنگ

بدانید که «آینده ماییم»

همزمان با بازگشایی مدارس، خانه تولیدات جوان مرکز سیمنغ و دفتر موسیقی و سرود سیما اقدام به ساخت نماهنگی با نام «آینده ماییم» با اجرای گروه آوای احسان تهران کرده که قاسم صرافان، ترانه سرای این سرود است ورضا ثقفی، آهنگساز این نماهنگ را برعهده دارد. گروه سرود آوای احسان در سال ۱۳۹۷ توسط احمد غدیریان تأسیس شد. گروه سرود آوای احسان تاکنون ۵۰ اثر تهیه کرده است. معروف ترین این آثار، قطعات «دنیای عاشقا»، «مام رضا»، «کوتر حرم»، «بهار امید» و «هرجا تو باشی» هستند.

ویدئو

جام جم

رسانه

MEDIA

پنجشنبه ۵ مهر ۱۴۰۳ ■ شماره ۶۸۶۵